

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

WOENSDAG 28 FEBRUARIJ 1877

Ingezonden stuk.

Mijnheer de redacteur!

Vergun mij s.v.p. nog een kleine ruimte in uw veelgelezen blad tot een laatste woord, onzer zijds, over de schoolkwestie ter dezer plaats.

Het was volstrekt ons doel niet iemand te kwetsen of te beledigen; alleen wilden we aantonen, dat het gemis van een hulponderwijzer geen factor is geweest, om de bijz. school te doen toenemen in aantal leerlingen; en dat blijven we volhouden.

Op eenige uitdrukkingen of beweringen van onzen bestrijder moeten we nog even terug komen. Hij zegt, dat men de vraag wel zou kunnen stellen, waar de dochter van den heer *Meijering* hare kennis in zake onderwijs heeft opgedaan, daar hij er nooit van heeft gehoord, dat ze hiervan vroeger werk maakte, of 't moest zijn, dat bij eene vacature hare hulp werd ingeroepen.

Hierop kunnen we antwoorden, dat ze niet zoo te hooi en te gras, zooals onze bestrijder zich verder in zijn stuk gelieft uit te drukken, voor de klasse werd geplaatst. Het was nu reeds de vierde of vijfde maal, dat zij assisteerde, en de twee laatste malen telkens ongeveer een jaar achtereen, zooals we meenen. Zij is dus nog al in de gelegenheid geweest, om in zake onderwijs wat op te doen.

Een weinig verder zegt onze bestrijder, dat wij van oordeel schijnen te zijn, dat het talent om te onderwijzen eene aangeboren schoonheid is, die met de jaren grooter wordt, onverschillig of de bezitter of bezitster van dat talent al dan niet bij 't onderwijs werkzaam is.

Wat wij gelooven, is, dat de een veel meer aanleg heeft om met kinderen om te gaan, dan een ander. Nu zullen we ten slotte nog even een bewijs van onze ridderlijkheid geven en onzen plicht vervullen, door een paar bewijzen aan te brengen van dat rondsuffelen van 't bestuur der bijz. school, om een haasje of patrijsje op te sporen.

Laat de belangstellenden dan eens even bij *Buist* op de Molenwijk gaan vragen, wie daar twee maal op een dag is geweest, aandringende om de kinderen naar de bijz. school te zenden, en dat hij dan ook even bij *E. Veldhuis* aanhoore, wie daar de boodschap heeft gezonden, dat hij zijn kinderen, zonder schoolgeld te betalen, naar de bijz. school kon zenden.

En hiermede nemen we, mijnheer de redacteur! afscheid van onzen bestrijder, en u hartelijk dank zeggende, noemen we ons

uw dw. dn.,
een ingezetenen van Hijkersmilde.

Hijkersmilde, 24 Febr. '77.

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

VRIJDAG 2 MAART 1877

Ingezonden stuk.

Smilde, 27 Febr.

Naar wij vernemen heeft de heer *N.E. Servatius* als wethouder dezer gemeente bedankt en zulks tengevolge van zijn benoeming tot ontvanger der directe belastingen en accijnsen te Wolvega, in welke betrekking hij hier een twintigtal jaren gefungeerd heeft en zich als een naauwgezet ambtenaar maar tevens als minzaam burger heeft doen kenmerken. In het begin der maand April e.k. gaat hij ons verlaten, om zijne nieuwe standplaats in te nemen. Mag de gemeente Wolvega zich verheugen met de aanwinst van een achtenswaardig man, Smilde, waar hij zeer vele vrienden telt, verliest in hem een der aanzienlijksten harer gemeente. Dat men de waarde hiervan wist te beloonen, blijkt wel uit de opvolgende eerebetrekkingen, waarmede hij bekleed was. Verkozen tot lid van den gemeenteraad, vervolgens als wethouder, werd hij telkens bij périodieke aftreding met overgrootte meerderheid herbenoemd. Ook het bestuur van het veenschap 'de Zeven Blokken' telt in hem een zijner leden en het 'Plaatselijk Nut' zijn voorzitter.

Moge het algemeene vertrouwen en de hoogachting, die men hier jegens hem koesterde, hem ook te Wolvega ten deele vallen, dan zijn wij overtuigd, dat die niet beschaamd zullen worden.